

Πήγαινε με τα πόδια στον Ταξιάρχη.....

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Άσχημο τέλος είχε μια 80χρονη γυναίκα από την Αγιάσο, που τα ξημερώματα της Κυριακής βρήκε το θάνατο σε τροχαίο δυστύχημα στο δρόμο Μυτιλήνης - Μανταμάδου.

Η Μυρσίνη Ανεμέλλη, γεννηθείσα το 1930 στην Αγιάσο, συνήθιζε να πηγαίνει με τα πόδια από το χωριό της μέχρι τον Ταξιάρχη στο Μανταμάδο και να επιστρέφει με τον ίδιο τρόπο. Ωστόσο, την περασμένη Κυριακή κι ενώ βρισκόταν στο 34ο χιλιόμετρο Μυτιλήνης - Μανταμάδου, τραυματίστηκε θανάσιμα από αγροτικό Ι.Χ., που δεν την είδε και έπεσε πάνω της. Η 80χρονη, που πέθανε ακαριαία, διεκομίσθη αμέσως στο Κέντρο Υγείας Καλλονής όπου διαπιστώθηκε ο θάνατός της και στη συνέχεια στο Νοσοκομείο Μυτιλήνης για νεκροψία-νεκροτομή. Κατόπιν ενημέρωσης και του εισαγγελέα, η 32χρονη οδηγός του αγροτικού οχήματος, σε βάρος της οποίας έχει σχηματισθεί δικογραφία, αφέθηκε ελεύθερη.

Σύμφωνα με πληροφορίες, η άτυχη γυναίκα, που ήταν χωρισμένη και δεν είχε παιδιά, συνήθιζε να περιπλανάται πεζή τόσο μέσα όσο και έξω από το χωριό της,

ενώ η ηλικία της ενδέχεται να είχε επηρεάσει τη νοητική της κατάσταση.

<http://www.emprosnet.gr>

...αυτό διαβάσαμε στην εφημερίδα και μείναμε με ανοιχτό το στόμα....Η κυρά Μυρσίνη, του Μυσρινέλ, έφυγε.....την πήρε ο Ταξιάρχης που τόσο λάτρευε....στο δρόμο για την προγραμματισμένη συνάντηση τους...που η μεν Μυρσίνη πήγαινε στο τάμα της, αλλά Εκείνος την πήρε ολοκληρωτικά κοντά Του.

Πέρυσι σαν τέτοιες μέρες την φιλοξενήσαμε σπίτι μας, καθώς γύρναγε από τον Ταξιάρχη του Μανταμάδου και νυχτιάτικε στη πόλη.

Ταπεινή... αγαπητική... χαρούμενη ...χαμηλών τόνων που μόνο αν ερχόταν η κουβέντα για τον Αγαπημένο της Ταξιάρχη, άστραφταν τα μάτια της, το χαμόγελο της μεταμορφωνόταν σε ένα τρανταχτό γέλιο οικειότητας και η χαρά της μεγάλη όταν εξιστορούσε τα "τρελά" του Ταξιάρχη...

κάποια από αυτά...

είχε τάμα κάθε χρόνο να πηγαίνει στο Ταξιάρχη με τα πόδια από το σπίτι της φορτωμένη τις περισσότερες φορές με ένα τενεκέ λάδι που "ζητιάνευε" κατά το έθιμο από το κόσμο...

μια φορά έφτασε κοντά στο Μανταμάδο αλλά εξουθενωμένη από τη κούραση κάθισε στο πεζούλι του εξωκλησιού του Αγίου Γεωργίου και γυρνά με τη παρρησία που της έδινε η μεγάλη αγάπη προς τον Αρχάγγελο και του λέει....τέρμα δεν αντέχω άλλο Ταξιαρχέλι μ δεν μπορώ να συνεχίσω κάνε κάτι...και την πήρε ο

γλυκός ύπνος της κούρασης!

όταν ξύπνησε, μας εκμυστηρεύτηκε, ήταν στην αυλή της εκκλησίας του Ταξιάρχη στο Μανταμάδο..και διηγώντας το, το πρόσωπο της έλαμπε..

μια άλλη φορά καθώς ήταν φτωχή δεν είχε ειδικά παπούτσια με αερόσολες για το περπάτημα αλλά αυτά τα απλά που φοράνε οι γριούλες, με δερμάτινη και απλό πάτο...μέχρι λοιπόν να φτάσει το Μανταμάδο μια απόσταση 40 χιλιομέτρων τα παπούτσια διαλύθηκαν και τα πέταξε λέγοντας πάλι στον προστάτη της πολύμοχθου ζωής της...ε Ταξιάρχη μ, βρε μι παπούτσια αξιόπλτ (ξυπόλητη) θα παγαίνου(πηγαίνω)?...

...ε μέχρι να βγει από το ναό βρέθηκε μια χριστιανή και της έδωσε 2 ζεύγη παπουτσιών που της περίσσευαν και από μακριά είδε ότι θα ήταν στο νούμερο της

άλλη μια φορά είχε πρόβλημα οικονομικό, αλλά το τάμα το έκανε όπως πάντα, φτάνοντας λοιπόν στην εκκλησία και αφού τελείωσε το προσκύνημα της, βγαίνοντας από την εκκλησία λέει με απλότητα στον Άγιο της...Ταξιάρχη μου εγώ ήρθα ...ε εσύ επέστρεψε με σπίτι μου,..... και όντως βρέθηκε ένας προσκυνητής και της έδωσε ευλογία 50 ευρώ...

τελικά ο καλός Θεός και οι Άγιοι Του δεν αφήνουν ποτέ τα παιδιά τους που με απλότητα και πλήρη φυσική εμπιστοσύνη εγκαταλείπονται στα χέρια τους!!

Θεοσχωρέσει του Μυσρινέλ τη “κόρη” του Ταξιάρχη όπως λένε... την ευχή της νάχουμε και καλό Παράδεισο...

Πηγή: ahdoni.blogspot.gr